

Sygn. akt II K 1183/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblišńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 16 sierpnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. B. , syna T. i K. z domu P. , urodzonego (...) w S. ,

Skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu sygn. akt II K 4/06 z dnia 27 marca 2007 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 02 stycznia 2004 roku do 23 sierpnia 2004 roku na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych po 100 (sto) zł oraz obowiązek naprawienia szkody ;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XVI K 3633/11 z dnia 26 września 2012 roku za czyny z art. 284 § 2 k.k. popełniony w okresie od maja 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody ;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XI K 287/13 z dnia 27 marca 2014 r. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełniony w okresie wrzesień , październik i listopada 2008 r. na karę grzywny w wysokości 15 (piętnaście) stawek grzywny po 60 (sześćdziesiąt) zł ;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach sygn. akt V K 23/17 z dnia 16 czerwca 2017 roku za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w okresie od 2 lutego 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia czerwca 2009 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 723/17 z dnia 24 października 2017 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia 03 sierpnia 2016 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia i obowiązek naprawienia szkody ;

orzeka :

1. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1, 2, 4 i 5 i wymierza skazanemu P. B. karę łączną 6 (sześciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1 i 3 i wymierza skazanemu P. B. karę łączną grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych
3. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu ;

4. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego P. B. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1183/17

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 16 sierpnia 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. została skazana następującymi wyrokami Sądów:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu sygn. akt II K 4/06 z dnia 27 marca 2007 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 02 stycznia 2004 roku do 23 sierpnia 2004 roku na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych po 100 (sto) zł oraz obowiązek naprawienia szkody ;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XVI K 3633/11 z dnia 26 września 2012 roku za czyny z art. 284 § 2 k.k. popełniony w okresie od maja 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody ;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XI K 287/13 z dnia 27 marca 2014 r. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełniony w okresie wrzesień , październik i listopada 2008 r. na karę grzywny w wysokości 15 (piętnaście) stawek grzywny po 60 (sześćdziesiąt) zł ;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach sygn. akt V K 23/17 z dnia 16 czerwca 2017 roku za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w okresie od 2 lutego 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia czerwca 2009 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 723/17 z dnia 24 października 2017 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia 03 sierpnia 2016 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia i obowiązek naprawienia szkody ;

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wniosku dyrektora ZK (k. 2) , informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 3 - 4) , karty karnej (k. 10, k. 74) , wniosku skazanego (k. 16) , opinii o skazanym (k. 18-19) , informacjach o pobytach (k. 26-29) , opinii o skazanym (k. 40-41) , wniosku skazanego (k. 51) , pisma z ZK S. (k. 72) oraz wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu sygn. akt II K 4/06, wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XVI K 3633/11, wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy sygn. akt XI K 287/13, wyroku Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach sygn. akt V K 23/17, wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 723/17 i wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku sygn. akt II K 77/04.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W powyższej sprawie wobec faktu iż P. B. został skazanym wyrokami opisanymi w pkt. 3 , 4 i 5 po dniu 01 lipca 2015 r. , Sąd zastosował przepisy rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) zmieniającej nin. ustawę z dniem 01 lipca 2015 r. i ustawą z dnia 11 marca 2016 r. (Dz.U.2016.437) zmieniającej nin. ustawę z dniem 15 kwietnia 2016 r. . Należy wskazać iż pozostałe wyroki opisane w karcie karnej i nie wskazane w wyroku łącznym zostały przez skazanego P. B. wykonane co wynika z opinii o skazanym (k. 40-41) i informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 3 - 4 i k. 26-29) .

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z treści art. 85 § 2 k.k. wynika iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. . Natomiast z treści art. 85 § 3 k.k. wynika że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Artykuł 85 § 1 k.k. określa przesłanki wymiaru kary łącznej w wyroku skazującym. Nastąpi to wówczas, gdy będzie miał miejsce realny zbieg przestępstw, dojdzie do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za pozostające w zbiegu przestępstwa w jednym postępowaniu karnym oraz zostaną wymierzone co najmniej dwie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Za tym, że podstawę kary łącznej w dalszym ciągu stanowi wieloczynowy zbieg przestępstw przemawia chociażby treść np. art. 87, 88, 89 § 1 i 1a czy 90 § 2 k.k. Przepisy te posługują się bowiem sformułowaniem „zbiegające się przestępstwa”, które oznacza popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw. Zatem podstawa prowadząca do wymiaru kary łącznej może wynikać wyłącznie z popełnienia przez sprawcę wielu przestępstw stanowiących samoistną podstawę do odpowiedzialności karnej za przestępstwo . Orzeczenie kary łącznej ma charakter obligatoryjny i jest integralną częścią wymiaru kary. Jest orzekana wtedy, gdy zmaterializują się warunki określone w § 1, zaś kary zostaną wymierzone i będą podlegały wykonaniu oraz nie wystąpią okoliczności wynikające z § 3. Nie sposób więc twierdzić, że kara łączna jest orzekana zawsze w sytuacji, gdy temu samemu sprawcy przypisano odpowiedzialność za popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu .

Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 komentowanego przepisu. Zatem kara łączna może być orzeczona na podstawie: kar jednostkowych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa; kary łącznej i kar jednostkowych za pozostające w zbiegu przestępstwa albo kar łącznych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Dodatkowe warunki wynikające z art. 85 § 2 k.k. wskazują, że kara łączna może być zbudowana na podstawie kar wymierzonych oraz podlegających wykonaniu w całości lub w części. Wymierzenie kar podlegających łączeniu może nastąpić w ramach jednego postępowania. Możliwe jest również orzeczenie ich temu samemu sprawcy za dwa lub więcej przestępstw w dwóch różnych postępowaniach, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej sprawcy. W drugim z zarysowanych układów aktualizuje się potrzeba ustalenia, czy orzeczone różnymi wyrokami kary podlegają wykonaniu. Ten warunek ma zatem zastosowanie tylko do trybu orzekania kary łącznej w formie wyroku łącznego (art. 568a § 1 k.p.k.). Odnosi się on zarówno do kar jednostkowych, kary łącznej, kar łączonych oraz środków karnych orzeczonych za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa. Podstawą wymiaru kary łącznej mogą być tylko kary, które zostały orzeczone przez sąd w wyroku skazującym, jako kary za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa albo zostały orzeczone jako kara łączna. Warunku kary „wymierzonej” nie spełnia kara zarządzona jako kara zastępcza (por. m.in. wyroki SN: z 22 listopada 2005 r., V KK 129/05, LEX nr 164372; z 3

kwietnia 2006 r., V KK 487/05, OSNKW 2006, nr 6, poz. 59) oraz kara zamieniona z pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 75a § 1 k.k. . Zakończenie wykonania kary należy interpretować zgodnie z przepisami kodeksu karnego i kodeksu karnego wykonawczego, jak ustanie wszelkich konsekwencji związanych z wykonaniem kary. I tak np. w odniesieniu do warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności przepisem rozstrzygający jest art. 82 k.k., który wskazuje koniec okresu 6 miesięcy od upływu okresu próby. Do tego momentu nie można uznać tej kary za wykonaną.

Ustalenie zakresu działania przesłanki negatywnej wymiaru kary łącznej określonej w art. 85 § 3 k.k. wymaga określenia momentu „rozpoczęcia” oraz „zakończenia” wykonywania innej kary podlegającej łączeniu. Niewątpliwe popełnienie kolejnego przestępstwa w tym przedziale czasowym aktualizuje przesłankę określoną w wyżej wskazanym przepisie. Momenty te przedstawiają się różnie dla poszczególnych rodzajów kar (tak Filar Marian (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. V , Opublikowano: WK 2016) .

W dniu 28 grudnia 2017 r. Dyrektor Zakładu Karnego W. B. zgodnie z treścią § 63 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23.06.2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowaniu tych czynności (Dz. U. z 2015 r. poz. 927 ze zm.) wskazał iż istnieją przesłanki o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego P. B. (k. 2) .

Skazany P. B. obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w opinii o skazanym. Z opinii tej wynika iż skazany P. B. odbywa karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionymi w pkt. 1 (k. 40-41) .

Na podstawie art. 85 § 1 , 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1, 2, 4 i 5 i wymierza skazanemu P. B. karę łączną 6 (sześciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd połączył kary grzywny orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1 i 3 i wymierza skazanemu P. B. karę łączną grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. Sąd orzekł iż wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu .

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył .

Skazany P. B. ma 58 lat , , żonaty , ma na utrzymaniu jedno dziecko . W warunkach izolacji więziennej zachowuje się właściwie , był nagradzany , nie był karany dyscyplinarnie (opinia o skazanym - k. 40-41) . Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich mimo, że skazany był już karany .

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w pkt. 1 wyroku oraz kara łączna grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych wymierzona w pkt. 2 wyroku .

Wskazać należy, że Sąd orzekł karę łączną pozbawienia wolności w pkt. 1 wyroku i karę łączną grzywny w pkt 2 wyroku na zasadach asperacji biorąc pod uwagę opinię o skazanym (k. 40-41) oraz wysokość i rodzaj kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. 1, 2 , 3 , 4 i 5 . Należy wskazać iż z opinii o skazanym wynika iż jego zachowanie w zakładzie karnym jest właściwe (k. 40-41) .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego P. B. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .